

Sygn. akt **II W 1839/20**

POSTANOWIENIE

Dnia 16 listopada 2020 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk - Północ w Gdańsku w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Beata Majkowska

Protokolant: osobiście

po rozpoznaniu wniosku oskarżyciela publicznego

o ukaranie **B. K.**

w przedmiocie odmowy wszczęcia postępowania

na mocy art. 5 § 1 pkt 2 k.p.w.,

postanawia:

odmówić wszczęcia postępowania w sprawie o wykroczenie z art. 54 k.w. w zw. z § 27 ust 1 pkt 2 lit. d Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 października 2020 r. w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii przeciwko B. K..

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 54 k.w., kto wykracza przeciwko wydanym z upoważnienia ustawy przepisom porządkowym o zachowaniu się w miejscach publicznych, podlega karze grzywny do 500 złotych albo karze nagany. Przepis ten ma charakter blankietowy, odsyłając w kwestii dookreślenia znamion konkretnego czynu zabronionego do grupy „przepisów porządkowych o zachowaniu się w miejscach publicznych”. Nie dotyczy on tym samym naruszenia wszystkich nakazów i zakazów, które obowiązują w miejscach publicznych. Zakazy muszą być bowiem, po pierwsze ujęte w „przepisach porządkowych wydanych z upoważnienia ustawy”. Po drugie natomiast, konieczne jest wyraźne wskazanie, że nieprzestrzeganie obowiązku podlega karze. W orzecznictwie odnośnie przepisów porządkowych ustanawianych przepisami prawa miejscowego wskazuje się bowiem, że przepisy porządkowe, należy traktować jedynie jako normy sankcjonowane (zakazy), których naruszenie może prowadzić do odpowiedzialności wynikającej z Kodeksu wykroczeń, o ile w sposób wyraźny i skonkretyzowany dokonano takiego zastrzeżenia w ich treści. Za wystarczające w tym zakresie można uznać np. odesłanie do sankcji z art. 54 kw. (zob. wyroki SN z dnia 20.10.2009 r., III KK 249/09, Lex 529597 i z dnia 09.06.2005 r., V KK 41/05, OSNKW 2005/9/83).

W realiach niniejszej sprawy obowiązek, który miał naruszyć obwiniony, przewidziany w § 27 ust. 1 pkt 2 lit. d rozporządzenia Rady Ministrów - nie został powiązany w tym akcie prawnym z możliwością pociągnięcia osób naruszających zakazy lub nakazy do odpowiedzialności za wykroczenie. Ustawodawca nie wskazał wyraźnie, że są to czyny zabronione pod groźbą kary jako wykroczenia. Nie odesłał w szczególności do treści art. 54 k.w., ani nawet to trybu postępowania w sprawach o wykroczenia. Nie ma tym samym przekonującej podstawy do uznania, że nieprzestrzeganie tych obowiązków obwarowane jest sankcją karną przewidzianą przez prawo wykroczeń. Za wnioskiem tym przemawia dodatkowo argument, że naruszenie obowiązków przewidzianych w tym akcie prawnym może prowadzić do odpowiedzialności na podstawie przepisów prawa administracyjnego.

Regulacji § 27 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 października 2020 r. w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii nie sposób uznać również za „przepisy porządkowe o zachowaniu się w miejscach publicznych” w rozumieniu art. 54 k.w. Rozporządzenie to zostało wydane

na podstawie art. 46a i art. 46b pkt 1–6 i 8–12 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz.U. z 2019 r. poz.1239 z późniejszymi zmianami). Odpowiedzialność wykroczeniowa za nieprzestrzeganie nakazów i zakazów przewidzianych w przepisach o zapobieganiu chorobom zakaźnym lub o ich zwalczaniu została jednak w art. 116 § 1 k.w. ograniczona do osób chorych lub podejrzanych o chorobę, osób stykających się z takimi osobami oraz nosicieli zarazków. Taki przypadek nie zachodził w niniejszej sprawie. Nadto dobrem chronionym poprzez nakazy i zakazy ustanowione w tymże rozporządzeniu jest zdrowie publiczne, a nie porządek i spokój publiczny wskazany w tytule rozdziału VIII Kodeksu wykroczeń, w którym stypizowano wykroczenie z art. 54 k.w. Dodatkowo wskazać trzeba, że odesłania ustawowe do wydawania „przepisów porządkowych” posługują się wyraźnie taką tych przepisów interpretacją (zob. np. art. 40 ust. 3, art. 41 ust. 2 i art. 41 ust. 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym – Dz. U. z 2020 r., poz. 713, art. 60 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie - Dz. U. z 2019 r., poz. 1464, art. 59 ust. 8 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym – Dz. U. z 2020 r., poz. 1043). W odesłaniu do wydania przepisów omawianego rozporządzenia, nie zostało zaś wskazane, że w tym akcie prawnym mają być ustanowione „przepisy porządkowe”.

Mając powyższe na uwadze, należało odmówić wszczęcia postępowania na podstawie art. 5 § 1 pkt 2 k.p.w. Czyn zarzucany obwinionemu nie zawiera bowiem znamion czynu zabronionego jako wykroczenie.